

SMĚRNICE RADY 2005/71/ES

ze dne 12. října 2005

o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 63 bod 3 písm. a) a bod 4 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) S cílem upevnit evropskou politiku výzkumu a vytvořit její strukturu Komise považovala v lednu 2000 za nezbytné vytvořit Evropský výzkumný prostor jako základ pro budoucí opatření Společenství v této oblasti.
- (2) Evropská rada na zasedání v Lisabonu v březnu 2000, na kterém byl Evropský výzkumný prostor schválen, stanovila za cíl Společenství stát se do roku 2010 nejkonkurenceschopnější a nejdynamičtější znalostní ekonomikou na světě.
- (3) Globalizace ekonomiky vyžaduje větší mobilitu výzkumných pracovníků, což Evropské společenství uznalo ve svém šestém rámcovém programu ⁽⁴⁾, když své programy ještě více otevřelo výzkumným pracovníkům ze třetích zemí.

(4) Počet výzkumných pracovníků, které bude Společenství potřebovat, má-li splnit svůj cíl stanovený na zasedání Evropské rady v Barceloně v březnu 2002, totiž do roku 2010 investovat do výzkumu 3 % HDP, se odhaduje na 700 000. Tento cíl by měl být splněn prostřednictvím řady vzájemně propojených opatření, například zvýšením přitažlivosti vědecké kariéry u mladých lidí, podporou zapojení žen do vědeckého výzkumu, zvyšováním příležitostí pro vzdělávání a mobilitu ve výzkumu, zlepšením kariérních vyhlídek pro výzkumné pracovníky v rámci Společenství a otevřením Společenství státním příslušníkům třetích zemí, kteří by mohli být přijati pro účely výzkumu.

(5) Účelem této směrnice je přispět k dosažení těchto cílů podporou přijímání státních příslušníků třetích zemí pro výzkumné účely a jejich mobility na dobu pobytu delší než tři měsíce, s cílem zvýšit přitažlivost Společenství pro výzkumné pracovníky z celého světa a posílit jeho postavení jako mezinárodního centra výzkumu.

(6) Provádění této směrnice by nemělo být podnětem k „odlivu mozků“ z transformujících se nebo rozvojových zemí. Ve spolupráci se zeměmi původu by měla být přijata podpůrná opatření pro usnadnění zpětného začlenění výzkumných pracovníků v jejich zemích původu a pro usnadnění pohybu výzkumných pracovníků, s cílem vytvořit komplexní migrační politiku.

(7) K dosažení cílů Lisabonského procesu je rovněž důležité posilovat mobilitu výzkumných pracovníků, kteří jsou občany EU, uvnitř Evropské unie, a zejména výzkumných pracovníků z členských států, které přistoupily v roce 2004, pro účely provádění vědeckého výzkumu.

(8) Vzhledem k otevřenosti vyplývající ze změn ve světovém hospodářství a k pravděpodobným požadavkům souvisejícím se splněním cíle investovat do výzkumu 3 % HDP by měli být výzkumní pracovníci ze třetích zemí, na které by se tato směrnice mohla vztahovat, vymezení široce zejména na základě své kvalifikace a výzkumného projektu, který zamýšlejí provádět.

(9) Jelikož úsilí nezbytné pro dosažení uvedeného tříprocentního cíle se v široké míře dotýká soukromého sektoru, který proto musí v nadcházejících letech zaměstnat více výzkumných pracovníků, patří výzkumné organizace, na které by se tato směrnice mohla vztahovat, do veřejného i soukromého sektoru.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 12. dubna 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. C 120, 20.5.2005, s. 60.

⁽³⁾ Úř. věst. C 71, 22.3.2005, s. 6.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1513/2002/ES ze dne 27. června 2002 o šestém rámcovém programu Evropského společenství pro výzkum, technický rozvoj a demonstrace přispívajícím k vytvoření Evropského výzkumného prostoru a k inovacím (2002–2006) (Úř. věst. L 232, 29.8.2002, s. 1). Rozhodnutí ve znění rozhodnutí č. 786/2004/ES (Úř. věst. L 138, 30.4.2004, s. 7).

- (10) Každý členský stát by měl zajistit, zejména prostřednictvím internetu, aby byly veřejně dostupné co nejúplnější a pravidelně aktualizované informace o výzkumných organizacích schválených podle této směrnice, s nimiž by výzkumní pracovníci mohli uzavřít dohodu o hostování, a o podmínkách a postupech pro vstup na území daného státu a pobyt na jeho území pro účely provádění výzkumu, které byly přijaty podle této směrnice.
- (11) Je vhodné usnadnit přijímání výzkumných pracovníků tím, že bude zaveden postup přijímání nezávislý na jejich právním vztahu s hostitelskou výzkumnou organizací a že kromě povolení k pobytu již nebude vyžadováno pracovní povolení. Členské státy by mohly uplatňovat podobná pravidla pro státní příslušníky třetích zemí žádajících o přijetí pro účely výuky v instituci vyššího vzdělávání v rámci výzkumného projektu, v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo správní praxí.
- (12) Zároveň by měly být zachovány tradiční způsoby přijímání (jako pracovní poměr nebo odborná stáž), zejména pro doktorandy provádějící výzkum jako studenti, kteří by měly být z oblasti působnosti této směrnice vyňati a na které se vztahuje směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby ⁽¹⁾.
- (13) Zvláštní postup pro výzkumné pracovníky je založen na spolupráci mezi výzkumnými organizacemi a imigračními orgány v členských státech: k usnadnění a urychlení vstupu výzkumných pracovníků ze třetích zemí na území Společenství a jejich pobytu na tomto území při současném zachování svrchovaných práv členských států, pokud jde o dohled nad imigrací, je výzkumným organizacím v procesu přijímání přisouzena klíčová úloha.
- (14) Výzkumné organizace, které byly členskými státy předem schváleny, by měly mít možnost podepsat se státním příslušníkem třetí země dohodu o hostování pro účely provedení výzkumného projektu. Jsou-li podmínky pro vstup a pobyt splněny, vydají členské státy povolení k pobytu na základě dohody o hostování.
- (15) Ke zvýšení přitažlivosti Společenství pro výzkumné pracovníky ze třetích zemí by těmto pracovníkům měla být během jejich pobytu přiznána stejná sociální a hospodářská práva, jakých požívají státní příslušníci hostitelského členského státu, v řadě oblastí a možnost vyučovat na institucích vyššího vzdělávání.
- (16) Tato směrnice přináší velmi důležité zlepšení v oblasti sociálního zabezpečení, neboť zásada nediskriminace se také vztahuje přímo na osoby přicházející do členského státu přímo ze třetí země. Tato směrnice by však neměla udělovat více práv, než je již stanoveno ve stávajících právních předpisech Společenství v oblasti sociálního zabezpečení státních příslušníků třetích zemí, kteří mají přeshraniční vztahy mezi členskými státy. Tato směrnice by dále neměla poskytovat práva týkající se situací, které jsou mimo oblast působnosti právních předpisů Společenství, jako například rodinní příslušníci bydlící ve třetí zemi.
- (17) Je důležité podporovat mobilitu státních příslušníků třetích zemí přijatých pro účely provádění vědeckého výzkumu jako prostředku pro rozvoj a upevnění kontaktů a sítí mezi partnery a pro vytvoření úlohy Evropského výzkumného prostoru. Výzkumní pracovníci by měli mít možnost využívat mobility za podmínek stanovených touto směrnicí. Podmínkami pro využívání mobility podle této směrnice by neměla být dotčena stávající pravidla upravující uznávání platnosti cestovních dokladů.
- (18) Zvláštní pozornost je třeba věnovat usnadnění a podpoře zachování jednoty rodinných příslušníků výzkumných pracovníků, v souladu s doporučením Rady ze dne 12. října 2005 o usnadnění přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely provádění vědeckého výzkumu v Evropském společenství ⁽²⁾.
- (19) Za účelem zachování jednoty rodin a umožnění mobility by rodinní příslušníci měli mít možnost připojit se k výzkumnému pracovníkovi v jiném členském státě za podmínek určených vnitrostátními právními předpisy tohoto členského státu, včetně jeho závazků vyplývajících z dvoustranných nebo mnohostranných dohod.
- (20) Držitelům povolení k pobytu by mělo být v zásadě dovoleno podat žádost o přijetí, jestliže se zdržují na území dotyčného členského státu.
- (21) Členské státy by měly mít právo účtovat žadatelům poplatky za vyřízení žádostí o povolení k pobytu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 375, 23.12.2004, s. 12.

⁽²⁾ Viz strana 26 v tomto čísle Úředního věstníku.

(22) Touto směrnicí by za žádných okolností nemělo být dotčeno uplatňování nařízení Rady (ES) č. 1030/2002 ze dne 13. června 2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí ⁽¹⁾.

(23) Cílů této směrnice, totiž zavedení zvláštního postupu přijímání a přijetí podmínek pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí pro pobyt v členských státech delší než tři měsíce za účelem provádění výzkumného projektu na základě dohody o hostování s výzkumnou organizací, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, zejména pokud jde o zajištění mobility mezi členskými státy, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství. Společenství je proto oprávněno přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(24) Členské státy by měly uvést v účinek ustanovení této směrnice bez diskriminace na základě pohlaví, rasy, barvy pleti, etnického nebo sociálního původu, genetických vlastností, jazyka, náboženského vyznání nebo víry, politických nebo jiných názorů, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, rodu, postižení, věku nebo sexuální orientace.

(25) Tato směrnice ctí základní práva a zachovává zásady uznané zejména v Listině základních práv Evropské unie.

(26) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů se členské státy vybízejí k tomu, aby pro sebe i v zájmu Společenství vypracovávaly vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrný vzájemný vztah mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a tyto tabulky zveřejnily.

(27) V souladu s článkem 3 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, oznámilo Irsko dopisem ze dne 1. července 2004 své přání účastnit se přijímání a používání této směrnice.

(28) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného

protokolu, se Spojené království neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro ně není závazná ani použitelná.

(29) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro ně není závazná ani použitelná.

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Účel

Tato směrnice stanoví podmínky pro přijímání výzkumných pracovníků ze třetích zemí do členských států na dobu delší než tři měsíce pro účely provedení výzkumného projektu na základě dohody o hostování uzavřené s výzkumnými organizacemi.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „státním příslušníkem třetí země“ osoba, která není občanem Unie ve smyslu čl. 17 odst. 1 Smlouvy;
- b) „výzkumem“ tvůrčí práce prováděná na systematickém základě s cílem zvýšit úroveň znalostí, včetně znalostí o člověku, kultuře a společnosti, a využití těchto znalostí k navržení nových aplikací;
- c) „výzkumnou organizací“ veřejná nebo soukromá organizace provádějící výzkum, která byla členským státem pro účely této směrnice schválena v souladu s jeho právními předpisy nebo správní praxí;
- d) „výzkumným pracovníkem“ státní příslušník třetí země, který má náležitou vysokoškolskou kvalifikaci umožňující přístup k doktorandským programům a který je vybrán výzkumnou organizací pro provedení výzkumného projektu, pro nějž se obvykle daná kvalifikace vyžaduje;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2002, s. 1.

- e) „povolením k pobytu“ povolení nesoucí označení „výzkumný pracovník“, vydané orgány členského státu a umožňující státnímu příslušníku třetí země oprávněně pobývat na jeho území v souladu s čl. 1 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 1030/2002.

Článek 3

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří požádají o přijetí na území členského státu pro účely provedení výzkumného projektu.
2. Tato směrnice se nevztahuje na:
 - a) státní příslušníky třetích zemí, kteří v členském státě pobývají jako žadatelé o mezinárodní ochranu nebo v rámci programů dočasné ochrany;
 - b) státní příslušníky třetích zemí, kteří jako studenti ve smyslu směrnice 2004/114/ES žádají o pobyt v členském státě pro účely provádění výzkumu vedoucího k získání doktorského titulu;
 - c) státní příslušníky třetích zemí, jejichž vypovězení bylo odloženo z faktických nebo právních důvodů;
 - d) výzkumné pracovníky vyslané výzkumnou organizací do jiné výzkumné organizace v jiném členském státě.

Článek 4

Příznivější ustanovení

1. Touto směrnicí nejsou dotčena příznivější ustanovení:
 - a) dvoustranných nebo mnohostranných dohod uzavřených mezi Společenstvím nebo mezi Společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a jednou nebo více třetími zeměmi na straně druhé;
 - b) dvoustranných nebo mnohostranných dohod uzavřených mezi jedním nebo více členskými státy a jednou nebo více třetími zeměmi.
2. Touto směrnicí není dotčeno právo členských států přijmout nebo zachovat předpisy příznivější pro osoby, na které se směrnice vztahuje.

KAPITOLA II

VÝZKUMNÉ ORGANIZACE

Článek 5

Schválení

1. Každá výzkumná organizace, která si přeje přijmout jako hostitelská organizace výzkumného pracovníka v rámci postupu přijímání stanoveného touto směrnicí, musí být nejdříve pro tento účel schválena dotčným členským státem.

2. Schvalování výzkumných organizací musí být v souladu s postupy stanovenými vnitrostátními právními předpisy nebo správní praxí členských států. Žadostí o schválení podávají veřejné i soukromé organizace v souladu s těmito postupy na základě svých statutárních povinností nebo předmětu podnikání, přičemž náležitě prokáží, že se zabývají výzkumem.

Schválení udělené výzkumné organizaci platí po dobu nejméně pěti let. Ve výjimečných případech mohou členské státy udělit schválení na kratší dobu.

3. Členské státy mohou v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy požadovat písemný závazek výzkumné organizace, že v případě, kdy výzkumný pracovník neoprávněně setrvá na území dotčeného členského státu, ponese uvedená organizace odpovědnost za náhradu nákladů souvisejících s jeho pobytom a navrácením, které byly hrazeny z veřejných prostředků. Finanční odpovědnost výzkumné organizace končí nejpozději šest měsíců po skončení dohody o hostování.

4. Členské státy mohou stanovit, že do dvou měsíců ode dne skončení dotčené dohody o hostování předloží schválená organizace příslušným orgánům, které členské státy k tomuto účelu určí, potvrzení o provedení prací v rámci každého z výzkumných projektů, k nimž byla podepsána dohoda o hostování podle článku 6.

5. Příslušné orgány v každém členském státě pravidelně zveřejňují a aktualizují seznamy výzkumných organizací schválených pro účely této směrnice.

6. Členský stát může kromě jiných opatření odmítnout prodloužit schválení výzkumné organizace nebo rozhodnout o odnětí tohoto schválení, jestliže daná výzkumná organizace přestane splňovat podmínky stanovené v odstavcích 2, 3 a 4 nebo jestliže bylo schválení získáno podvodem či pokud výzkumná organizace podepsala dohodu o hostování se státním příslušníkem třetí země podvodným nebo nedbalým způsobem. Je-li schválení zamítnuto nebo odňato, může být dotyčné organizaci uložen zákaz znovu podat žádost o schválení po dobu až pěti let ode dne zveřejnění rozhodnutí o odnětí nebo neprodloužení schválení.

7. Členské státy mohou ve svých vnitrostátních právních předpisech určit důsledky odnětí schválení nebo zamítnutí prodloužení schválení pro stávající dohody o hostování uzavřené v souladu s článkem 6, jakož i důsledky pro povolení k pobytu dotyčných výzkumných pracovníků.

Článek 6

Dohoda o hostování

1. Výzkumná organizace, která si přeje přijmout jako hostitelská organizace výzkumného pracovníka, podepíše s tímto pracovníkem dohodu o hostování, kterou se výzkumný pracovník zaváže provést výzkumný projekt a organizace se zaváže výzkumného pracovníka k tomuto účelu přijmout jako hostitelská organizace, aniž je dotčen článek 7.

2. Výzkumná organizace může dohodu o hostování podepsat pouze v případě, že jsou splněny tyto podmínky:

- a) příslušné orgány organizace výzkumný projekt přijaly po ověření
 - i) účelu a trvání výzkumu a dostupnosti finančních zdrojů potřebných pro jeho provedení,
 - ii) kvalifikace výzkumného pracovníka s ohledem na cíle výzkumu, prokázané ověřenou kopií o jeho dosaženém vzdělání podle čl. 2 písm. d);
- b) během svého pobytu má výzkumný pracovník na každý měsíc dostatečné prostředky na krytí svých výdajů a cestovních nákladů pro návrat do své země v souladu s minimální částkou zveřejněnou k tomuto účelu daným členským státem, aniž by musel využívat systém sociální pomoci tohoto členského státu;
- c) během svého pobytu má výzkumný pracovník zdravotní pojištění pro všechna rizika, proti kterým jsou běžně pojištěni státní příslušníci dotyčného členského státu;

d) dohoda o hostování stanoví právní vztah a pracovní podmínky výzkumných pracovníků.

3. Po podpisu dohody o hostování může být po výzkumné organizaci v souladu s vnitrostátními právními předpisy požadováno, aby výzkumnému pracovníkovi poskytla individuální prohlášení o převzetí finanční odpovědnosti za náklady ve smyslu čl. 5 odst. 3.

4. Dohoda o hostování automaticky končí, jestliže výzkumný pracovník není přijat nebo jestliže mezi výzkumným pracovníkem a výzkumnou organizací dojde k ukončení právního vztahu.

5. Výzkumné organizace neprodleně vyrozumí orgán určený k tomuto účelu členskými státy o každé okolnosti, která by mohla zabránit provádění dané dohody o hostování.

KAPITOLA III

PŘIJÍMÁNÍ VÝZKUMNÝCH PRACOVNÍKŮ

Článek 7

Podmínky přijetí

1. Státní příslušník třetí země žádající o přijetí pro účely stanovené v této směrnici:

- a) předloží platný cestovní doklad určený vnitrostátními právními předpisy. Členské státy mohou požadovat, aby byl cestovní doklad platný alespoň po dobu platnosti povolení k pobytu;
- b) předloží dohodu o hostování, kterou podepsal s výzkumnou organizací podle čl. 6 odst. 2 a
- c) případně předloží prohlášení o finanční odpovědnosti vydané výzkumnou organizací podle čl. 6 odst. 3 a
- d) nesmí být pokládán za osobu představující hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví.

Členské státy zkontrolují, zda jsou všechny podmínky uvedené v písmenech a), b), c) a d) splněny.

2. Členské státy mohou také kontrolovat podmínky, na nichž byla dohoda o hostování založena a uzavřena.

3. Po ukončení kontroly uvedené v odstavcích 1 a 2 s kladným výsledkem jsou výzkumní pracovníci přijati na území členských států pro účely provádění dohody o hostování.

Článek 8

KAPITOLA IV

Doba platnosti povolení k pobytu

Členské státy vydávají povolení k pobytu na dobu nejméně jednoho roku a toto povolení prodlouží, pokud jsou nadále splňovány podmínky stanovené v článcích 6 a 7. Má-li výzkumný projekt trvat méně než jeden rok, vydá se povolení k pobytu na dobu trvání projektu.

Článek 9

Rodinní příslušníci

1. Rozhodne-li členský stát o udělení povolení k pobytu rodinným příslušníkům výzkumného pracovníka, je doba platnosti jejich povolení k pobytu shodná s dobou platnosti povolení k pobytu vydaného výzkumnému pracovníkovi, pokud to doba platnosti jejich cestovních dokladů umožňuje. V řádně odůvodněných případech může být doba platnosti povolení k pobytu rodinného příslušníka výzkumného pracovníka zkrácena.

2. Vydání povolení k pobytu rodinným příslušníkům výzkumného pracovníka přijatého do členského státu nesmí být podmíněno požadavkem na minimální dobu pobytu výzkumného pracovníka.

Článek 10

Odnětí nebo neprodloužení povolení k pobytu

1. Členské státy mohou odejmout nebo odmítnout prodloužit povolení k pobytu vydané na základě této směrnice, pokud bylo získáno podvodným způsobem nebo pokud vyjde najevo, že jeho držitel nespĺňoval nebo již nespĺňuje podmínky pro vstup a pobyt stanovené v článcích 6 a 7 nebo svůj pobyt využívá k jiným účelům, než pro které mu byl povolen.

2. Členské státy mohou odejmout nebo odmítnout prodloužit povolení k pobytu z důvodu veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví.

PRÁVA VÝZKUMNÝCH PRACOVNÍKŮ

Článek 11

Výuka

1. Výzkumní pracovníci přijatí podle této směrnice mohou vyučovat v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

2. Členské státy mohou pro výukovou činnost stanovit maximální počet hodin nebo dní.

Článek 12

Rovné zacházení

Držitelé povolení k pobytu mají nárok na stejné zacházení jako u státních příslušníků, pokud jde o:

- a) uznávání diplomů, osvědčení a jiných odborných kvalifikací v souladu s příslušnými vnitrostátními postupy;
- b) pracovní podmínky, včetně mzdy a propouštění;
- c) odvětví sociálního zabezpečení podle definice v nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství⁽¹⁾. Zvláštní ustanovení v příloze nařízení Rady (ES) č. 859/2003 ze dne 14. května 2003, kterým se působnost nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72 rozšiřuje na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti⁽²⁾, se použijí obdobně;
- d) daňové výhody;
- e) přístup ke zboží a službám a dodávky zboží a služeb poskytovaných veřejnosti.

Článek 13

Mobilita mezi členskými státy

1. Státní příslušník třetí země, který byl přijat jako výzkumný pracovník podle této směrnice, může provádět část svého výzkumu v jiném členském státě za podmínek stanovených v tomto článku.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 149, 5.7.1971, s. 2. Nařízením naposledy pozměněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 (Úř. věst. L 117, 4.5.2005, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 1.

2. Pobývá-li výzkumný pracovník v jiném členském státě po dobu nejvýše tří měsíců, může být výzkum proveden na základě dohody o hostování uzavřené v prvním členském státě, za předpokladu, že má daný výzkumný pracovník v tomto jiném členském státě dostatečné prostředky a není v něm považován za hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví.

3. Pobývá-li výzkumný pracovník v jiném členském státě po dobu delší než tři měsíce, mohou členské státy vyžadovat novou dohodu o hostování pro účely provádění výzkumu v dotyčném členském státě. V každém případě musí být ve vztahu k dotyčnému členskému státu splněny podmínky stanovené v člancích 6 a 7.

4. Stanoví-li související právní předpisy pro využívání mobility vízovou povinnost nebo povinnost mít povolení k pobytu, je toto vízum nebo povolení k pobytu uděleno včas ve lhůtě, která nenaruší provádění výzkumu a současně ponechá příslušným orgánům dostatečný čas pro vyřízení žádostí.

5. Členské státy nevyžadují, aby výzkumný pracovník za účelem podání žádosti o vízum nebo povolení k pobytu opustil jejich území.

KAPITOLA V

POSTUP A PRŮHLEDNOST

Článek 14

Žádosti o přijetí

1. Členské státy určí, zda má žádost o povolení k pobytu podávat výzkumný pracovník nebo dotyčná výzkumná organizace.

2. Žádost se přijímá a posuzuje, jestliže dotyčný státní příslušník třetí země pobývá mimo území členských států, jimiž by chtěl být přijat.

3. Členské státy mohou v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy přijmout žádost předloženou v okamžiku, kdy se dotyčný státní příslušník třetí země již nachází na jejich území.

4. Státnímu příslušníku třetí země, který podal žádost a splňuje podmínky článků 6 a 7, poskytne dotyčný členský stát všechny prostředky pro získání potřebných víz.

Článek 15

Procesní záruky

1. Příslušné orgány členských států co nejdříve přijmou rozhodnutí o úplné žádosti a případně stanoví zrychlený postup.

2. Nejsou-li informace poskytnuté na podporu žádosti dostatečné, může být posuzování žádosti pozastaveno a příslušné orgány vyrozumí žadatele o tom, které další informace potřebují.

3. Každé rozhodnutí o zamítnutí žádosti o povolení k pobytu je dotyčnému státnímu příslušníku třetí země oznámeno v souladu s oznamovacími postupy podle odpovídajících vnitrostátních právních předpisů. V oznámení musí být uvedeny případné opravné prostředky, které může dotyčná osoba využít, a lhůta pro jejich podání.

4. Pokud je žádost zamítnuta nebo povolení k pobytu vydané v souladu s touto směrnicí odňato, má dotyčná osoba právo podat proti tomuto rozhodnutí žalobu k orgánům dotyčného členského státu.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 16

Zprávy

Pravidelně a poprvé nejpozději tři roky po vstupu této směrnice v platnost předkládá Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice v členských státech a případně navrhuje nezbytné změny.

Článek 17

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 12. října 2005.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 18

Přechodná ustanovení

Odchylně od kapitoly III nejsou členské státy povinny vydávat povolení v souladu s touto směrnicí v podobě povolení k pobytu po dobu až dvou let po uplynutí lhůty stanovené v čl. 17 odst. 1.

Článek 19

Společný prostor cestování

Ničím v této směrnici není dotčeno právo Irska na zachování režimu pro společný prostor cestování uvedeného v Protokolu o použití některých hledisek článku 14 Smlouvy o založení Evropského společenství na Spojené království a Irsko, přiložené Amsterodamskou smlouvou ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství.

Článek 20

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 21

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

V Lucemburku dne 12. října 2005.

Za Radu
předseda
C. CLARKE